

Silvertråden

»En bok som griper tag i en på djupet av själen och hjärtat. Författaren Göran Lövgren är så ärlig i sin berättelse att läsaren tas in i en annan nivå av världar. Massor av känslor framkallas av boken *Silvertråden*.«

Benny Rosenqvist

GÖRAN LÖVGREN

SILVERTRÅDEN

Silverträden

GÖRAN LÖVGREN

Förlagshuset Siljans Måsar
www.siljansmasar.com
ISBN 978-91-88939-79-1

© Göran Lövgren, 2022

Materialet i denna bok är skyddat enligt upphovsrättslagen
Omslagbild: istockphoto.com

Grafisk form: Hansson Produktion
www.hanssonproduktion.se

Tryck: ScandBook, 2022
www.scandbook.se

INNEHÅLL

Förord	9
Inledning	11
Vem är Carl?	13
En tillbakablick	15
Reinkarnation	24
Regression och de första visionerna	29
Carls första mediala upplevelse	33
Resan till Hannover och kopplingar till visioner	35
Reiki	39
Sökandet efter sanningen i Berlin	50
Vidare till Berlin	51
Åter i Sverige	52
Återresan till Berlin	64
Karmiska familjeband	68
Vem var då Carl som Ernst Udet?	70
Luftstriden med Maasdorp	72
Sista striden och mötet med Göring	72
Görings lockelser	74
Krigsutbrottet	75
Slutet	75
Begravningen	76
Carl riktar blicken mot universum	78
Carls visioner av skapelsen	80
Den svarta ängeln	82
Ärkeängeln Sarakael	84
Frekvenshöjning	89
Carls vision av jorden för 65 miljoner år sedan	91
Mesopotamien	95
Enki	98

Den skapade människan	102
Kain	102
Jered	103
Enok	104
Syndafloden	105
<i>Noas tredje barn</i>	<i>105</i>
Israels folk	107
<i>Abraham, Isak och Jacob</i>	<i>107</i>
Moses	108
Elia	108
Gossebarnet i floden	109
Johannes Döparen	110
Jesus	111
Den inre rösten	114
Egypten	118
Imhotep	120
Senmut	121
Amenhotep III	121
Tutanchamon	126
Thot	131
Märkliga händelser, visioner och drömmar	137
Den judiska modern	137
Shogan	140
Inkaindianen	141
Trojanska kriget	141
Aristoteles och Marco Polo	143
Barnet i skogen	143
Mellanöstern	144
Konstantinopel	145
Johannes Kepler	146
Riddaren	147
Det vita klotet	147
UFO:t på marken	149
Black Friday	149
De som valt att stanna kvar på jorden	153

Portalen	153
Rävjakten	155
Kungörelsen	155
Mötet med det okända	156
UFO-utflykten	156
Den kommande istiden	157
När vår jord tar slut	158
Nostradamus	159
Fredag den trettonde	159
Det kommande uppdraget för Carl	161
Romariket	163
Romulus och Remus	163
Marcus Antonius	164
Claudius	171
Titus Flavius Vespasianus	172
Konstantin I	173
England	175
Henrik VI	179
Karl I	181
Jakob Edvard Stuart	182
Elisabeth II	183
Sverige	185
Björn Järnsida	185
Erik Olofsson	188
Erik XIV	189
Axel Oxenstierna	190
Karl XII	191
Lovisa Ulrika	193
Karl XIV Johan	193
USA	195
John Adams	195
Patrick Kennedy	197
Den föräldralösa pojken	198
Mannen framför nordstatsbefälet	199
Ambrose Bierce	199

Abraham Lincoln	202
Robert Bobby Kennedy	204
Carls silvertråd till Gud	206
Invigningen	206
Räddad av Gud	209
Vem är Carls själ?	209
Sammanfattning	214
Referenser	218

FÖRORD

MITT NAMN ÄR Ann-Christin, jag är medium och andlig rådgivare där jag använder tarotkort. Jag är även Reiki-Master, och har arbetat med privatsittningar, seanser och Reikihealing i cirka tjugo år. Jag använder ofta Reiki i kombination med medial vägledning då jag kanaliserar och förmedlar budskap från universum och andevärlden.

Sökandet efter ”Vem är jag?” är vad vi blir upplysta om i den här boken. Vi kommer också bättre att förstå själens utveckling och att den lever vidare. Att förstå människors känslighet och ett uppvaknade om hur vi lever – varför vi är här på jorden. Hela den här boken är en fantastisk resa över flera millenier.

Samtidigt som du kan känna utveckling och upptäcka glädjen inom dig så får du uppleva mycket intressant historia som verkligen berör. Boken fångar också på ett härligt sätt 50-talsstämningen där Carl beskriver vad han fick göra och inte göra. En nostalgikick för er som växte upp på 50-talet – känslösamt och vilken utveckling fram till idag.

Att sedan följa Carls alla liv är både utvecklande och spännande. Det finns en kraft som styr hela universum och alla själar. Den kraften som styr oss genom alla liv som vi måste gå igenom för att själen ska få alla erfarenheter som behövs för att gå vidare.

Det finns mycket mer än vi kan se. Hade människor bara förstått

hur mycket information vi kan få från andevärlden så hade fler och fler stannat upp och lyssnat. Allt handlar om tillit.

I den här boken visar författaren hur vi kan läka oss själva när vi verkligen vågar lyssna på de subtila energier som hela tiden ”pratar” med oss. Han visar hur andevärlden ingriper i livet för att rädda oss och göra oss uppmärksamma.

Vi känner energier, till exempel helt plötsligt får vi en förnimmelse – en magkänsla. Vi bär alla på minnen av tidigare liv. Både positiva och negativa minnen styr oss och skapar mönster och vanor. När blockerade känslor kommer upp till ytan och du förstår att detta påverkas du av från ett tidigare liv, då bearbetar du dem. Du blir medveten om varför du känner som du gör och varför du bara älskar att göra vissa saker och inte andra.

När du förstår att alla känslor har ett andligt ursprung och hur viktigt det är att följa dessa samt att, när du förstår, en upplysning sker som höjer vår medvetandenivå. Då kan du förändra ditt liv för alltid.

Händelserna som beskrivs i boken visar att det finns dimensioner där vi har tillgång till all information om vi är redo att ta den till oss. Det finns andra former av liv som vi inte kan se – men vi känner dem.

Är du redo att påbörja din egen resa till att hitta alla dina inre gåvor?

Lycka till!

Medium Ann-Christin Nilsson

INLEDNING

SILVERTRÅDEN ÄR DEN sanna berättelsen om mina mediala upplevelser, sett inte enbart ur mitt eget perspektiv utan även genom flera oberoende medium. Min andlighet började eskalera efter ett flertal nattliga visioner och upplevelser som skulle visa sig härstamma från mitt senaste liv, vilket slutade i kaos.

Jag träffade det rikskända mediet Benny Rosenqvist för snart trettio år sedan, där vi fokuserade på mina tidigare liv. Fascinationen av reinkarnation växte till ett undermedvetet begär. Det blev nästan som ett maniskt sug av att få veta sanningen bakom livet och döden. Min inneboende vetgirighet inspirerade mig till att gräva vidare i min själs rötter och ursprung. Genom att mitt senaste liv exponerades för mig, fann jag också änden på den röda tråden som skulle föra mig bakåt i tiden. Liv efter liv spelades upp för mig medan mina blockeringar i själen sakta löstes upp.

Jag har valt att träda fram och dela med mig till omvärlden av mina starka, personliga och ibland nästan otroliga, mediala och andliga upplevelser genom karaktären Carl Gallin. Upplevelserna har satt djupa spår i min själ och fullständigt förändrat mitt sätt att se på livet.

Med hjälp av Carls visioner tar vi oss genom tid och rymd, länder och människor som har haft stor betydelse för världshistorien

och religionerna. Carls visioner tar oss tillbaka till Edens lustgård, människans skapande, syndaflo den och universums skapelse.

Den röda tråden som Carl började nysta i efter att hans förra liv blivit rensat från hans själ, övergick i en silvertråd direkt till den allsmåktige Gud.

Mina upplevelser är av stor vikt för att förstå människans utveckling och varför vi lever här på jorden.

I maj 2021, i skrivande stund, fick jag en vision som bekräftade min uppgift:

Det är rätt innanför mina stängda ögon, jag känner att det är Jesus som står intill mig. Han visar mig en man med kaftan och en uppfälld huva. Jag kan inte se mannens ansikte, men på hans vänstra axel sitter det en uggla. Plötsligt flyger ugglan iväg, jag kan se vingarna flaxa.

Enligt Solögas bok om djurens språk är tolkningen av ugglan så här: Gör bruk av din egen visdom. Min gåva till dig är att föra din egen visdom och tradition vidare genom skrift eller tal.

Därför vill jag genom den här boken, nu föra min visdom vidare till dig.

Göran Lövgren

VEM ÄR CARL?

CARL GALLIN FÖDDES i början på 50-talet, och fick sitt namn efter den dåvarande kronprinsen, Carl Gustaf. Familjen hade redan två döttrar men ville gärna att familjen skulle utökas med en pojke också. Farmodern som var religiös, hade en fast övertygelse om att den pojken som skulle komma, var speciell. Därför fick familjen Gallin ofta påstötningar från släkten att försöka få ett barn till.

Carls uppväxt i 50-talets Malmö präglades av skuggorna från det andra världskriget.

I dag har Carl blivit pensionär. Hans yrkesverksamma liv inom den eltekniska branschen har han lagt bakom sig.

Ända sedan tonåren har Carl varit intresserad av mystiken, det ockulta, universum, livet och döden. Intresset har på något sätt alltid funnits som en inneboende känsla djupt inom honom. Carl har alltid känt sig övertygad om ett liv efter döden. Denna känsla har följt honom sedan unga år. Carl känner sig trygg med sin vetskap om att det finns mer än livet självt, vilket i sig är ganska kort. Carls övertygelse om att själen är odödlig sätter livet i ett annat perspektiv.

Vid tjugo års ålder läste Carl böcker om både spiritualitet, reinkarnation och nära döden-upplevelser. Det stora intresset om livet efter döden var något som redan fanns inom honom. På något sätt började det andliga uppvaknandet gro ur den inneboende känslan

hos Carl redan i tonåren. Forskandet efter mer fakta ställde större krav på information genom böcker i ämnet. Carl började söka efter fakta som kunde ställas i relation till hans egen övertygelse.

Carls intresse för det andliga stod i kontrast till sina kamraters. Carl höll mycket av sitt andliga intresse för sig själv. De flesta av hans kamrater var mest intresserade av sport, vilket inte alls var Carls ämne. När kamraterna spelade fotboll satt Carl kvar på biblioteket och läste böcker om allt som intresserade honom.

Carl uppfattades nog som lite udda, även om det aldrig var någon som sa det direkt ut, men kamraternas distansering var märkbar.

Så länge Carl kan minnas har även flyg och andra världskriget varit hans stora intresse. Carls uppväxt utmed inflygningsrännan till dåvarande Bulltofta flygstation satte sina spår hos honom. Carl betraktade med stor förtjusning de inflygande passagerarplanen som dånade lågt över husen från gårdens lekplats. Vid ett flertal tillfällen dök det även upp jaktplan såsom J29 ”flygande tunnan” över husen som skulle landa på Bulltofta.

Genom tv:s intåg på 50-talet visades många journalfilmer från andra världskriget som intresserade Carl. Han satt som klistrad vid tv-rutan när de visades. Han kände sig kopplad till Tyskland på något oförklarligt sätt. Där utav väcktes en vilja inom honom att söka sina rötter i sitt senaste liv, innan han föddes som Carl. Carl hade en känsla av att hans förra liv borde vara kopplat till flyg och krig på något sätt.

Carls maniska sökande efter sanningen med livet och döden har gett utdelning. Ett konstant bildflöde genom visioner och drömmar under femton års tid har spunnit vidare på den röda tråden från tidens begynnelse, fram till tidens ände. Carl har inte bara via medium blivit uppmanad att dela med sig av sina upplevelser, utan även direkt från andevärlden eller ”andra sidan”. Vetskapen om att våra själar är odödliga och att reinkarnation är en realitet är något som alla levande människor bör ha kännedom om.

En tillbakablick

Carls fader Elis, var inkallad under större delen av andra världskriget. Han var en av de svenska soldater som vaktade de tyska trupptågen som passerade genom Sverige för att nå sin slutdestination i Norge. Enligt order fick inte de svenska soldaterna ta kontakt med någon från trupptågen men det hände ändå att de utbytte cigaretter och choklad med de tyska soldaterna.

Elis var en käck, gladlynt och utåtriktad person, men hans häftiga humör hade han ibland svårt för att dölja. Han var som en levande krutdurk. Det behövdes inte mycket gnista innan Elis flög i luften. Man kan lugnt påstå att hans humör också var hans sårbara punkt. Men Elis hade ett gott hjärta och var mån om sin familj.

Elis följde händelseutvecklingen på de stridande fronterna under andra världskriget. Han hade en karta på väggen där han flyttade nålar, beroende på var de stridande förbanden befann sig. Han byggde båtmodeller av olika typer, såsom jagare och kryssare. Carl har fortfarande minne av båtmodellerna som i hans barndom befann sig i källarutrymmet tillhörande föräldrarnas lägenhet, tills de en dag försvann efter ett inbrott. Det var modeller byggda i balsaträ med mycket detaljerad utrustning såsom lejdare, stag, plattformar och pollare, allt målat i grå nyans. Vissa var upp till en meter långa.

En syster till modern var gift med en yrkesfiskare som hade en fiskehodda vid Citadellsvägen. När Elis hade möjlighet brukade han följa med sin svåger ut på Öresund för att fiska. På det viset hade familjen Gallin alltid mat på bordet under kriget. Under krigsåren var det ransoneringstider. Staten delade ut särskilda ransoneringskort till alla hushåll, vilket innebar en inköpsbegränsning av vissa livsmedel. Återstoden av de gamla ransoneringskortet har Carl fortfarande kvar i sin ägo. De påminner honom om svunna tider.

Den 21 mars 1945 var fadern ute på Öresund med sin svåger för att fiska. Det var den dagen då ett 30-tal engelska mosquitoplan

från RAF bombade det så kallade ”Shellhuset” i Köpenhamn. Huset hade tagits i beslag av Gestapo som utnyttjade det som högkvarter. Högkvarteret fick ett antal fullträffar men tyvärr var det flera plan som missade målet. Det här fick katastrofala följder för en flickskola i närheten. Elis har berättat för Carl att de såg en del av de engelska planen från fiskebåten.

Det talades fortfarande om kriget under Carls tidiga uppväxtår. Han brukade spetsa öronen när föräldrarna diskuterade ämnet. Carl minns när de talade om episoden om bombplanet som släppte sin last över bröderna Hanssons trädgårdsmästeri, strax norr om Lund. Det var 17 växthus som sprängdes av en trolig minbomb som släppts av misstag av ett brittiskt bombplan av typen Avro Lancaster. Planet var på hemväg efter ett nattligt uppdrag över Tyskland år 1943, utan att ha släppt sin bomblast. Piloten misstog sig när det reflexerande ljuset återspeglade sig på växthusens glasrutor. Piloten förmodade att han var över havet. Ingen vill återvända till sin hemmabas med sin bomblast.

Vintrarna under krigsåren var ordentligt kalla. Carls mor, Linnea, berättade för honom att det var så kallt att hennes strumpor frös fast på benen. Föräldrarna berättade också att de under kriget fick höra talas om att tyskarna gjorde tvål och lampskärmar av judarna. Det här var något som Carl hade svårt att greppa, han var för ung för att förstå de hemsgheter som människor kan göra mot varandra. Han hade då ingen aning om de fruktansvärda övergreppen som nazisterna utförde på den civila befolkningen i Europa under kriget.

Elis var en yrkesman som befann sig på ett arbete i en villa alldeles intill Bulltofta flygfält år 1944. Den dagen var det många skadade amerikanska bombplan som nödlandade där efter att ha varit på uppdrag över Tyskland. Britterna bombade på natten och amerikanerna på dagen. Fadern har åtskilliga gånger berättat för Carl att när han hörde planen komma, tog han sig upp för kullen för att få en bättre utsikt över landningsbanan. Han var en av de första som

var på plats. Kullen är den högsta punkten på de så kallade Hohögsbackarna som ligger vid den då aktuella Bulltofta flygstation. Elis fick huka sig när ett av planen strök över kullen och kraschade nedanför, planet nådde aldrig fram till landningsbanan.

På andra sidan av Sallerupsvägen, söder om flygfältet, ligger Östra kyrkogården. Där vilar några av familjens bortgångna släktingar. Carl, som har varit med sin mor där några gånger under 50-talet, minns att de passerade ett fundament med en stor propeller. Propellern härrör från ett av de nödlandade bombplanen. Carls stora intresse för flygplan fick honom att återbesöka monumentet med propellern flera gånger. Monumentet är uppsatt för att hedra de allierade flygare som stupade i Sverige.

I mitten av 1950-talet hade Carls föräldrar bokat en resa från Bulltofta flygplats till Köpenhamns flygplats Kastrup som Carl fick följa med på. Han kan ännu idag minnas den första skakiga flygresan med en DC-3:a. Motorernas vrålände och luftgroparna under flygningen fick Carls mor Linnea att aldrig sätta sin fot i ett flygplan igen.

Carls uppväxt med familjen på *Baskemöllegatan* var en intressant tid ur många aspekter. Under 50-talet började man skönja förändringarna i samhället och åt vilket håll utvecklingen pekade. Genom vardagsrumsfönstret till familjens lägenhet såg han hur lastbilar tipade ner koks i källaren till huset mittemot där pannan var placerad. Från det här huset spreds den vattenburna centralvärmen till de övriga husen. HSB-husen, som stod färdiga år 1948, omfattade bekvämliga insatslägenheter. Carls far var en av de yrkesmän som färdigställde husen. Familjen bodde på Claesgatan, i en omodern lägenhet. Fadern gjorde slag i saken och köpte en tvårummare på 48 kvadratmeter. Familjen flyttade till den nya lägenheten samma år som de färdigställdes.

Carl kan också minnas att man körde häst och vagn för att hämta gamla tidningar. Ofta ringde knivsliparna på dörren för att tjäna en

slant på en slö kniv. Ibland hände det att det kom en man med en apa på axeln in på gården med ett vevpositiv för att spela för de som ville höra på. Då samlades gårdens alla barn för att lyssna. De som ville och kunde, fick mer än gärna lägga en liten slant i mannens hatt. När Carl tänker tillbaka på dessa minnen, känns de så avlägsna, som om de aldrig hänt. Men det var andra tider då. Det var inte många som ägde en bil vid den här tiden, många körde motorcykel eller moped. Det fanns en i huset som ägde en trehjuling med motorcykelmotor.

Carls far köpte sin första bil år 1958, en blå Simca Aronde. Ända sedan 30-talet hade han ägt och kört motorcyklar. Men med den nya bilen blev det många trevliga utflykter för hela familjen. De besökte ofta Krankesjön med filt och en god matsäck med kaffe på termos, saft och smörgåsar. Familjen företog även längre turer som till Stockholm och Dalarna.

Carl fick ofta uppdrag, som att springa och handla. Springa är det rätta ordet, för Carl sprang alltid när han hade uppdrag. Många gånger gick det för fort när han handlat mjölk i mjölkkaffären. Oj, en flaska i kras! Ytorna på Ölandssten är ofta ojämna.

På Amiralsgatan i närheten av kött- och speceriaffären stod det en grön telefonkiosk. Där brukade Carl och hans vänner leta efter förkomna tio-öringar under telefonkioskens durk. De funna mynten spenderades gladligen på godis i kiosken vid Nobeltorget. På den tiden fanns det nämligen ett-öres-godis.

I närområdet fanns det och finns fortfarande stora grönområden bakom husen vid Vitemöllegatan. Inom det här stora området finns det än idag en fotbollsplan som är grusbelagd och en stor lekplats med gungor. På det övriga området fanns det stora anlagda gräsytor. På gräsmattan satt det skyltar med texten ”Får ej beträdas”, men här var det naturligtvis roligare att spela fotboll. Där spelade Carl och hans vänner fotboll tills någon ropade: ”Gröngölingen kommer!” När det här varningsropet hördes, gällde det att springa så fort man kunde åt andra hållet.

De grönklädda parkvakterna körde som galningar med sina gröna bilar över gräsmattan som ej fick beträdas. Ibland fick de tag i någon busig unge som blev utskälld efter noter. Det hände även att de tog med sig busfröet i bilen och körde iväg. Mestadels hann Carl och hans vänner undan i tid. Carl har aldrig förstått att man kunde neka barn att leka på gräsmattan för att sedan köra bil på densamma.

I grönområdets ände som vetter mot Lantmannagatan precis innan S:t Matteus kyrka byggdes det ett daghem i slutet av 50-talet. Carl och hans vänner stod ibland och tittade över staketet till den inhägnade byggnaden. De förstod aldrig varför barnen var på denna hemska plats. Carl fick vid något tillfälle en förklaring på att det var en "barnkrubba". Carls moder Linnea var hemmafru, så barnkrubban var aldrig ett alternativ för barnen Gallin.

I grönområdets andra ände som vetter mot Norra Grängesbergsgatan, alldeles bakom fotbollsplanen, hände det flera gånger att cirkus Scott slog upp sina tält. Carl fick aldrig några pengar för att gå och titta på cirkus, så det hände ibland att han lyfte på tältduken för att tjuvkika. Det hela gick bra tills någon ilsken cirkusarbetare med en käpp i högsta hugg jagade bort honom.

Några av Carls vänner skulle gå i skolan en söndag. Vem i hela världen går i skolan en söndag? undrade Carl. Han och de övriga vännerna kikade ner genom källarfönstret i huset där bibellektionerna hölls i söndagsskolan. Nere i källaren satt de församlade barnen med spända öron runt ett fyrkantigt bord medan lärarinnan berättade om Bibelns episoder. Men för Carls del kom det aldrig på tal om att gå i någon söndagsskola.

Baskemöllegatan ligger vid den dåvarande inflygningsrännan till Bulltofta när flygplanen kom söderifrån. Flygplanen brukade dun-dra över husen på låg höjd. Carl tittade alltid långtansfullt upp efter dem. Bulltofta flygplats drog som en magnet på honom. Vid

sex-sju års ålder cyklade Carl själv ut till Bulltofta för att beskåda start och landningar från den höga kullen. Det är samma plats hans far stod på år 1944, när de amerikanska bombplanen som även kallades ”flygande fästningar” nödlandade här. För att komma ut till Bulltofta från *Baskemöllegatan* cyklade Carl längs Östra Farmvägen fram till Sallerupsvägen. På Östra Farmvägen passerade han *Hollywood*, de gamla nödbostäderna från 1920-talet. Ett mer skånskt uttryck för bostäderna var *Pinnahusen* eftersom de var byggda av trä. När Carl cyklade förbi bostäderna bodde det fortfarande människor där. Det brukade gå kalla kårar på ryggen när han passerade området. Området var inhägnat och det hände ibland att Carl stannade cykeln för att titta in på människorna som satt utanför husen. De som bodde där var oftast fattiga och utslagna människor. De brukade stirra kyligt tillbaka på Carl som upplevde ett visst obehag.

När Elis köpte familjens första tv-apparat till fotbolls-VM år 1958 öppnades en ny värld för Carl. Tv-utsändningarna började visa dokumentärer från andra världskriget, från både Europa och Stilla havet. Carl fascinerades av de tyska störtbombarna som visades i dokumentärfilmerna. Junker Ju 87B var den officiella beteckningen på bombarna, men de kallades för ”Stuka”. *Stuka* är en förkortning av *Sturzkampfflugzeug*, och var ett av de mest fruktade vapnen i början av det andra världskriget. För att förstärka effekten av anfallet lät man montera dit sirener på den fasta hjulställningen, dessa sirener kallades för Jeriko-trumpeter. Sirenerna skapade en psykologisk effekt som satte skräck i fienden på marken. När Carl såg störtbombarna dyka mot sina mål på marken med tjutande sirener blev de här flygplanen hans absoluta favoriter.

Vid Nobeltorget på Amiralsgatan låg det ett bibliotek som ofta besöktes av Carl. Men det var inte barnböckerna han var intresserad av, utan historieböckerna. Carl hade börjat skolan och lärt sig att läsa och skriva. Carl var ungefär nio år när han började intres-

sera sig för historieböckerna. Carl blev inspirerad av de tv-utsända dokumentärerna om andra världskriget. På biblioteket fanns det många böcker om andra världskriget. I en av böckerna stod det att läsa om ”Stuka-piloternas” egna upplevelser när de dök ner mot sina mål. Piloterna berättade om de enorma G-krafterna som nästan fick dem att förlora medvetandet vid dyket.

Carls stora intresse för flygplan och andra världskriget fick näring av alla dokumentärer som visades på tv-kanalen. Nazisternas hakkors började kännas bekant för den unge Carl, men han hade svårt att förstå på vilket sätt. Carl fascinerades av det hypnotiska hakkorset som var målat på alla tyska flygplan. Då, när Carl satt framför tv:n, förstod han inte att hakkorset förhäxat ett helt folk och åsamkat en hel världs lidande.

Carl började bygga flygplansmodeller av plast som han entusiastiskt målade i de rätta kulörerna. Många modeller inhandlades hos Semo-hobby på Storgatan i Malmö. Hans favoritmodell var naturligtvis en Junker Ju 87B som hängde ovanför hans säng. Carl samlade på alla typer av militärutrustning såsom hjälmar, kläder, gasmasker och patronbälten. Han var innehavare av både en tysk och en amerikansk hjälm, båda från andra världskriget. Carl fick högsta betyg i teckning i skolan. Han minns när Lise-Lott i klassen frågade varför han alltid ritade krigsscener. Carl hade inget bra svar att ge då.

När Carl var 14 år gick han och en klasskamrat med i FBU (frivillig befälsutbildning) som höll till på dåvarande LV4:s område. Luftvärnsregemente 4 låg strax utanför Malmö, regementet är nerlagt sedan länge men byggnaderna finns kvar.

Tack vare Carls stora intresse för flygplan funderade han att på att lära sig flyga och ta ett flygcertifikat redan vid 15 års ålder. År 1967 lyfte Carl och två vänner från Bulltofta med en Piper Cherokee 140. Vid spakarna satt Carl tillsammans med en flyglärare på väg söderut. Turen gick ut mot Öresund, söderut längs strandremsan med

destination Maglarp. Planet landade i Maglarp för att byta pilotelev, vännen Tommy skulle spaka tillbaka hem. När planet lyfte igen tuschades trädtopparna så det hördes in i planet. Banan i Maglarp är ganska kort och i planet fanns fyra vuxna personer. Flygläraren såg lite stressad och sammanbiten ut i det här ögonblicket. Carl kände ingen direkt oro när det hände, han litade på piloten. Planet landade säkert på Bulltofta. Carl fortsatte inte med fler flyglektioner på grund av kostnaderna för en grabb på 15 år. Men intresset har alltid funnits kvar.

Carls uppväxt har inte enbart varit präglad av det krigiska sinne-
laget. På skolans kristendomstimmar fann Carl ett intresse i Bibelns historia. Läraren var en komminister från regionens kyrka, som höll gudstjänster om söndagarna. Komminister Gunnar Lignell var en duktig förmedlare av Guds ord. Lignell utstrålade ett lugn och en inlevelse som fick eleverna i klassen att vara engagerade i ämnet. Carls intresse i bibelkunskap syntes i hans betyg i kristendom. Carl blev fascinerad av de många olika berättelserna i det Gamla testamentet. Han deltog aldrig i söndagsskolan på Vitmölllegatan, så kristendomskunskapen i mellanstadiet blev en slags kompensation istället.

Det var vid den här tidpunkten i livet Carl hade funderingar på att gå den teologiska banan. Men det tekniska intresset tog överhand. Lignell var en omtyckt lärare, så pass att många lät sig konfirmeras av honom, däribland Carl år 1966. Även efter konfirmationen fortsatte Carl och några av de andra konfirmanderna att träffas några gånger i veckan i kyrkans lokaler. Gunnar Lignell blev sedermera kyrkoherde i församlingen.

Carls många intressen skulle längre fram i livet visa sig återspegla många av hans själs erfarenheter och utmaningar i det förflutna. Bibelstudierna om patriarken Abraham och Moses liv på Gunnar Lignells kristendomstimmar väckte något i Carls själ. Det fanns nå-

got bekant i berättelserna från Bibeln som Carl tog till sig. Något som han inte direkt kunde sätta fingret på. Carls intresse för Bibeln bleknade aldrig.

Frågorna om livet och döden sporrar Carl Gallin. Han bara måste få veta sanningen om sina andliga rötter. Carls oavbrutna sökande för honom långt bortom allt förnuft och fysisk verklighet.

Vi får följa Carls själs minst sagt laddade resa bakåt i tiden genom hans starka mediala och andliga upplevelser och visioner, som under flera år spelades upp innanför hans slutna ögon. Med hjälp av medier får Carl hjälp att analysera sin själs resa genom tid och rum. Han får även information om framtiden.

När Carl började nysta i den röda tråd han fann, hade han ingen aning vad som väntade i slutet av den. Han inser att alla själar är odödliga energier som hänger ihop i en lång kedja och att reinkarnation är en realitet – alla lever flera liv.

Silvertråden tar oss tillbaka till Edens lustgård, människans skapande, syndafloden, universums skapelse och människor som haft stor betydelse för utvecklingen här på jorden.

Som läsare kan du inspireras av Carls starka mediala upplevelser. Är du redo för din egen andliga resa ...?